Prova de que s'està fent una bona feina la tenim en la trajectòria d'Albert Rovira

Esquiadors catalans a l'equip espanyol

Toti Rosselló

L'esquí espanyol no s'entén sense el català. La majoria de llicències de competició estan expedides a Catalunya i en els Campionats d'Espanya d'esquí alpí infantil dels últims cinc anys, els catalans s'han endut entre el 60 i el 80% dels premis. No obstant, en la darrera dècada hi ha hagut pocs esquiadors catalans que hagin optat a l'alt nivell. Com es pot acabar amb aquesta tendència?

Actualment hi ha vuit catalans que formen part dels equips espanyols d'esquí alpí en les diferents categories d'un total de 13 atletes. La proporció s'adiu amb la dada abans esmentada dels èxits a Campionats d'Espanya, però no sembla suficient per assegurar que algun català arribi al nivell del grup femení espanyol que actualment competeix a la Copa del Món. Aquest equip d'elit està format per les andaluses María José Rienda, Carolina Ruiz i per l'aragonesa Ana Galindo.

Els de més nivell

Els catalans de més nivell a l'equip espanyol són Albert Rovira i Oriol Dot, ambdós del Club Alpí Núria Masella Cerdanya (CANMC). Rovira és el 140 del món en eslàlom, té 26 anys i va tornar a entrar a l'equip espanyol després de passar tres temporades entrenant a alt nivell pel seu compte. Dot, per la seva banda, té 22 anys i ha estat també dos anys retirat del circuit FIS dedicant-se a les curses estatals i a la nova modalitat de l'esquicròs, ambdues activitats amb uns èxits contundents. Tot i això, el canvi de rumb de la Reial Federació Espanyola d'Esports d'Hivern (RFEDI) li ha permès tornar a entrar a l'equip espanyol i ell no ho ha dubtat. Tant l'Albert com l'Oriol aspiren al màxim, que vol dir arribar als Jocs Olímpics de Torí 2006 per estar entre els 15 primers. Saben que és difícil, però treballen per a fer-ho realitat. Camilo López és el tercer integrant d'aquest equip i tot i que corre per la federació gallega s'ha format esportivament a Andorra i Sierra Nevada. Aquest equip masculí està dirigit des de principi de temporada per un altre català, l'entrenador Lluís Breitfuss que té una dilatada experiència portant esquiadors d'alt nivell.

Els picapedrers

L'equip de juvenils espanyol està format per set integrants, sis dels quals són catalans. En dones Anna Comet (CANMC), Alèxia Tauler i Alexandra Vilà, ambdues del Club d'Esquí Terrassa (CET), la quarta integrant és la madrilenya Marta García. En nois els tres integrants són catalans: Edgar Fenoy (CANMC), Francesc Parés, del Club d'Esquí Granollers (GRAN), i Guillem Capdevila del Club d'Esquí Castelldefels (ECC). El cap d'entrenadors és Joan Orriols i en l'equip de tècnics hi ha Xavier Pregonas com a service. Els corredors que formen aquest grup són realment joves (entre 16 i 18 anys) i el seu objectiu és baixar gradualment els punts FIS per tal d'anar millorant en el rànquing mundial i poder així aspirar a millors dorsals i participar en curses més importants fins a arribar en uns anys a la Copa d'Europa i del Món.

Aquest és l'equip de la RFEDI. Són set i sis són catalans: Anna Comet, Alèxia Tauler, Alexandra Vilà, Edgar Fenoy, Francesc Parés i Guillem Capdevila

Aquest és l'equip de tecnificació seleccionat per la RFEDI, entre els quals hi ha Mireia Clemente, Adriana Tauler, Maria Vilà i Ferran Terra

Selecció de futurs valors

D'acord amb les federacions territorials, la RFEDI ha portat a terme aquesta temporada una selecció d'esquiadors per tal que puguin compartir l'estructura i entrenaments de l'equip espanyol de juvenils i alhora aprofitar els entrenaments del centres de tecnificació o acadèmies d'esquí on estan ubicats. Els catalans seleccionats han estat Mireia Clemente, del Club d'Esquí Girona (GNA), Adriana Tauler, Maria Vilà (CET) i Ferran Terra, del Puigcerdà Esquí Club (PEC).

Aquesta és una iniciativa important i que cal tenir en compte ja que l'alt nivell dels corredors de 15 anys de l'arc alpí fa que els espanyols hagin de buscar totes les fórmules possibles per tal d'entrenar amb la màxima qualitat desitjada i aquest intercanvi entre les territorials i la RFEDI ajuda a millorar els estàndards entrenament.

Clubs i realitat social ciutadana

Analitzant la realitat de l'esquí alpí català queda clar que es vertebra a través dels quasi 80 clubs que formen part de la FCEH. D'aquest gran grup n'hi ha uns 30 que porten a terme una frenètica activitat relacionada amb l'esquí alpí: entrenaments d'hivern als Pirineus i d'estiu a glaceres, preparació física dirigida a l'esquí, etc. Es tracta d'un esport que dura 12 mesos i no sis com pot pensar un profà de l'esquí. Això el fa especialment exigent i selectiu fet que es nota ja que molts bons corredors catalans infantils formats als clubs decideixen no optar a l'alt nivell voluntàriament degut a què el seu entorn social els empeny a seguir la via segura dels estudis i a deixar l'esquí en un segon terme.

Poques facilitats per combinar estudis i esquí

El principal motiu per l'anterior afirmació ve donada per la dificultat per combinar estudis i esquí a Espanya. A excepció de centres concrets (CAR Sant Cugat, Escola Vall de Ribes, Escola dels Pirineus, Andorra) les escoles de les valls de muntanya del Ripollès, Cerdanya, Alt Urgell, Pallars Sobirà, Alta Ribagorça i Vall d'Aran no tenen plans d'estudi adaptats als esports de neu. Això vol dir que un/a nen/a de muntanya fa exactament el mateix horari lectiu que un/a nen/a de Barcelona o Madrid. Per tant, els nens de muntanya només poden esquiar els caps de setmana, com els de ciutat i d'aquesta manera es limita increïblement la seva capacitat per aprendre els oficis d'un mitjà, la neu, que dóna vida als Pirineus. Algú s'ha plantejat que seria actualment dels Pirineus i els seus habitants sense els esports de neu?

Per tal d'aconseguir bons esquiadors catalans a l'alt nivell mundial cal començar per la base i aquesta passa per a què totes les escoles de muntanya i la Generalitat entenguin que els estudis passen per la neu.